

skylde, at de Partier, som nu ikke særlig har Enkeltmandskredse, ikke kan være særlig glade ved disse. Men dertil kommer, at Ministeren er ikke den rette til at overbevise os om, at Enmandskredse er det rigtige, thi alle de Steder, hvor hans eget Parti har Chancer for at erobre Enmandskredsene, nærer Ministeren stor Kærlighed til dem, men i samme Øjeblik han kommer til et Omraade eller til et Amt, hvor denne Chance ikke er saa stor, formaar han meget vel at lægge sin Kærlighed over i en anden Retning, saa nærer Ministeren Kærlighed til Suppleringsmandater. — fordelte paa Maribo Amt og Københavns Amt. Det viser det Lovforslag, Ministeren har fremsat, og derfor maa jeg hævde, at de Argumenter, Ministeren kom med i den Retning, ikke kan overbevise os.

Ministeren sagde endvidere, at han vilde mene, at de mindre Partier, altsaa det radikale Venstre og det konservative Folkeparti, ogsaa vilde have større Fordel af denne Valglov end af den af 1920. Nu tror jeg i al Almindelighed, at man nogenlunde selv bedst ved, hvilken Valglov der bekommer ens Parti bedst, og det kan dog heller ikke bestrides, at der ikke er fremkommet et eneste virkeligt Argument imod de Betragtninger, der fra forskellige Sider er fremsat om, hvor dette Valglovsforslag paa Forhaand vilde gavne de største Partier. Og naar endelig den højtærede Minister siger, at hans Valglovsforslag spreder Mandaterne bedre end den nuværende Valglov, saa bør deroverfor bemærkes, at den nuværende Valglov indeholder det Princip, at i det Øjeblik et Parti i et Amt ikke har tilstrækkelig Styrke til at faa et Amandat, kan dette Parti ikke være sikker paa at faa en Repræsentant for dette Amt. Men det er ogsaa kun et billigt Krav, kan man sige, at Partiet skal arbejde sig henimod et saadant Stemmetal, at det kan faa et Amandat. Jeg tror dog, at Ministerens Betragtninger angaaende den bedre Spredning, som hans Forslag skulde muliggøre i Sammenligning med den nugældende Ordning, ikke vil øve nogen stor Indflydelse paa mit Parti.

Til det ærede Medlem Hr. Rode, der, saa vidt jeg hørte, her i Salen paa lignende Maade, som Tilfældet var i Valglovskommisionen, udtalte sig for Retten til at nummerere videre — vi har jo i Øjeblikket Ret til at nummerere een Gang —, vil jeg gerne sige, at den Ret jo ikke spiller saa stor en Rolle, som han syntes at tillægge den, thi for overordentlig mange Vælgere er det saaledes, at blot denne Ret til at nummerere

een Gang betyder faktisk Retten til at bestemme, hvilken Repræsentant det paa-gældende Omraade skal have.

Dernæst ønsker jeg at gøre nogle enkelte Bemærkninger til de ærede Medlemmer Hr. Rudfeld og Hr. Knud Kristensen, thi det forekommer mig, at medens baade det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard og den højtærede Indenrigsminister i nogen Grad brugte Talen til at skjule deres Tanker med, fik vi af det ærede Medlem Hr. Rudfeld og det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen virkelig Besked om, hvad man ønskede af en Valglov. Det ærede Medlem Hr. Rudfeld sagde for sit Vedkommende, at saa længe vi havde Forholdstalsvalgmaaden til Landstinget, kunde man udmærket godt indrette Folketinget efter Enmandskredssystemet. Jeg vil her overfor sige, at jeg haaber, at det politiske Liv aldrig kommer til at ligge saaledes, at Valget skal staa imellem et Ætkammerssystem med Forholdstalsvalg og et Tokammerssystem uden Forholdstalsvalg til Folketinget. Jeg tror ikke, det vilde være heldigt, om Valget kom til at ligge politisk saaledes, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Rudfeld og hans Parti, som jo i saa høj Grad har modsat sig Grundlovsændringer, vil komme til at erkende, at det heller ikke vilde være heldigt for hans Parti. Det ærede Medlem Hr. Rudfeld talte videre om Valgloven af 1920 og omtalte den som det ærede Medlem Hr. Rodes Valglov. Jeg vil gerne overfor det ærede Medlem sige, at der er to Valglove, som kan kaldes de Rode'ske Valglove. Den ene er den, vi fik den 10. Maj 1915, og den anden var det Forslag, som Venstre accepterede for sent i 1920; det var den, der blev udarbejdet, medens det ærede Medlem var Indenrigsminister, og som det ærede Medlem Hr. Rode bærer Ansvaret for. Valgloven af 11. April 1920 hvilede, som det allerede een Gang er sagt, paa ganske andre Principper, og vi fra konservativ Side maa overfor det ærede Medlem have Lov at fastholde, at den hvilede paa Principper, som var udarbejdet fra vor Side. Saa gentog det ærede Medlem en Række forskellige Bemærkninger om, at den nuværende Valglov var saaledes, at man ikke kunde være bekendt at byde Vælgerne den, den forfuskede Systemet o. s. v., o. s. v., men det ærede Medlem Hr. Rudfeld underbyggede efter mit Skøn ikke en eneste af disse Paastande med noget som helst Bevis. Den nugældende Valglov har taget det af Opstillingskredsene, som efter vort Skøn bør blive tilbage af dem. Jeg tror, man har Lov at sige, at saa godt som hvert eneste Medlem i denne Sal, der